

ja rākisid issekessis, efs meie endine kassukas peaks nisama hā ollema kui teiste ued kassukad? Teised ue kassuka mehhed näikse kehwamad kui meie, ja kūlm panni talvel mitme hambad löddisema. Seal tulli ülemal nimmetud koera-hammast taggasi ja ütles ue kassuka meestele: „Ausad mehhed! Teil on nūud kūl parremad kassukad kui enne, agga teie wanna eslopaik ei fölba. Tähhate teie föige õnne oshalliseks sada, mis parkimata jānneshahka kassukas innimesele wōib anda, siis peate siit ärraminnema. Iggas mees mingo senna poole, kubho ta isse tahhab, agga kolm pāwa ja kolm bōd peab ta finni filmadega otsekobhe eddas minnema, ja pihho täis wilja seemneid taskus teminal ollema. Kuhho sa kolmandamal öhtul puhkama jääd, senna wiška wilja iwwad mahha ja eida isse puhkama. Ja nūud wata immet! Teisel ommikul ülesärkades leiad sa ennast kennač toas sidi wodis; sured uked ello honed, wiljaga täitetud aidad, rahha fastid, lojusse karjad ja muud on föik siin pāralt.“ Et kūl seddagī veel sedda asja ei olnud katsunud, siiski nähti jālle hulk rahvast waña kassukaid ärwitama ja jānneshahka kassukaid nōudma. Seal pillutas mitto nōukas Marrilane oma ellamise ja läks tormlase kombel teele, funni kolmest pāwast mitto nāddalad said ja nālg neid fojjo taggasi fundis. Kūl no-mis targem rahwas selle tühja käimise wasto üttelbes: Teie nāggite kūl et jānneshahka kassukad mingi õnne ei saatnud, kuis wōire nūud uskuda et pihho täis mahha villutud seeme iwwad seggust immet wōib tehha? Se on üks pōrase lorri. Wadake, armas rahwas, teie pōlloma on kaunis, harrimine on waewalik ja fönniku pudus. Piddage pōllo, harrimise jures issa suremat hoolt, forjage rahha koppikad et jōuaksite aega mōda ellamise kohta pārriseks nōuda, si s' olleks teil iggapiddi labke ellamine ja kaunis piddo. Isseärranis pöggenege wina eest, mis wāgga kahjolik on; fest ei vist kegi targal meeles ja selge pāāga jānneshahka kassukat ja imeteggewad maad olleks lāinud otšima. Waña öppitud lambanahka kassukas ja pārris sündimise ma on föige tussusamad. Kes Jumalat palludes tō wäewa ja holekandmist ei pōlga, selle kätte tōdd saab Issand önnistama, agga ei maggaja kassi subhu ial hiir ei sa jooksmä.

Kūl nūud Kalendriluggejad mötlewad, et nisuggune tössine föbralik nomimine föik elsijad öige teele taggasi sai juhhatama ja mōnda jānneshahka kassuka meest kahhetsemia panni! Kes ni mötleb, ei tunne veel Marrilasi!

Setlepārrast et targema rahva sowimine mōistlik olli, pōlgasid Marrilased öppetust ja aktasid veel hullemine māssama. — Üks öppetud wāemees, kes sel korrak Marrilase maal reisimas olli, kirjutab fest ajsast nōnda: „Juhtus Jüriku kuul luggu, mis imē ja halle nābba olli. Marrilasi, kes ruñala jutto mōda teele ollid lāinud, tulli nūud saddade kaupa pettiismaalt taggasi, kūl mehhhi, naissi ja lapsi. Sündis se õnneto assi parrajal talve tee laggumise aetal, kus neinad pōlvili porri sees roñisid, ei olnud mōnningal toito eggas ilpo ümber! Waña parkimata jānneshahha kassukad ollid mārjast sanud ja kollok fortunud, mis kui narrakad wālja paistisid. Iggas kohhas leiti tee åres Marrilasi puhkamas, ja saggedaštse naissi, kellel ilja aego sündinud lapsed riinas ollid. Kolle olli kuulda, kuddas neinad seal nōuandjaid wandusid ja sedda taggakabhetisid, et endist parremat pōlwe mahha jātnud. Agga mitte übt ainust ei leitud bulga seast kes oma ruñalusele sedda sūnks olleks arwanud! Setlepārrast tahbame julgest tunnistada: et kui tāna ebs hoime üks meleto-jampsta-lorri ülestõstetakse, siis tulleb Marrilasi jālle tuhhande kaupa, agga kui tōssist jutto rāgitakse, sedda ei kule üks ainus loom. Se on Marrilasse kombe.“ —

Nipikkalt tāñawo, muido ei já targema rahva öppetuse tarvis Kalendri lehtedele maad! Meie wōiksumé Marrilase tempudest wiis aastad jārrestikko rākida, eggas ei jōuaks siiski föik nende meletumad kombed ülestunnistada. Ja et nūud meie maal, kudda ülemal niinetasime, Marrilasi suggugi ei ella, setlepārrast ka meie mōistlikul rahval nisuggused juttud ei föiba. Meie armas ma rahwas oskab hā ning kurja wāhbel wāhbet piddada, nōuab föigest wādest öppetust, pūab pāw pāwalt targemaks sada, ja peab sedda naeruks, kui kegi temale ütleks: Parkimata jānneshahka kassukas on parrem kui üks pargitud tubli lamba nahka kassukas. —

B. K.

Tarto linna liivi-sild.

(Wata fujo Kalendri ees.)

Kes Tartus kāis, se kūl ka ubket liivi-silda nāggi, mis ülle Eīma-jõe rahvale eddas ja taggasi teed annab. Mis siis tema sündimise aasta olli, kes tedda ehbitas ja mis tema ehbitamise jures sündis? Mōnigi ülle silla läks, ei tea kas ta tema illu tābhele pañi; teiste ajsade jārele arwaste inimene küssib.